

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 187
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής, προπληρωτίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1882.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ με- τηνέχθη εἰς τὴν οἰκίαν Γρυπάρη ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος.

Δύο πόλεμοι ἔληξαν αυτοχρόνως, ὁ ἰδιώτης καὶ ὁ τῶν Ἀγγλων εἰς πᾶν Αἴγυπτον. Εἰς τὸν πρῶτον, ἐκτὸς τῶν διαφορῶν ἃς ἔδρασαν ὀλίγοι φονευθέντες, ὡν τὰ ὄνυματ' αὐτοὶ μετὰ ἰκεσιῶν πολλῶν τοῦ τύπου ἠδυνήθη νὰ γνωρίσῃ εἰς τίς ἀποφανοθεύσεις οἰκογενεῖς ἢ κυβέρνησις, ἔδρασαν πολλὴν μαλάχην καὶ ἐλελίφασκον οἱ κ. κ. Τρικούπης, Γρίβας, Θεοχάρης νομάρχης Ἀριστοῦ καὶ εἰ τίς ἄλλος, καὶ δι' αὐτῆς θὰ θεραπεύσωσιν ἐπίτινα κερὶν εἰσέτι τὸν χρόνιον κατάρρου τοῦ πατριωτισμοῦ, ὑφ' οὗ καταλαμβάνεται περιοδικῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος· εἰς τὸν δεύτερον δὲ Βολσέλευ καὶ ὁ Γλάδστων ἔδρασαν... ὅλας τὰς βαρβαρικοφτείας τῆς Αἰγύπτου. Ὁλόκληρος τῆς Αἰγύπτου ἡ χώρα ἀπὸ τοῦ Δέλτα μέχρι τοῦ... Ὁμέγα κερικίται εἰς τὰς χεῖρας πᾶν στρατῶν τῆς χαριτοβρύτου Ἀνίας καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐγγράφῃ ὀριστικῶς εἰς τὸ ἀπέναντον κτηματολόγιον τοῦ βρετανικοῦ στέρματος· ἴσως δὲ κατὰ χάριν ἀφθῆ πρὸς καιρὸν ὡς ἐπίτροπος· ὁ Κεδίβης, νὰ ἔκρινε τὴν ἐπικρασίαν, τελῶν φόρον ἰμῶρου πρὸς τὸ θεσμοφυλάκιον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου. Ἀλλὰ καὶ ὁ νικητὴς Τρικούπης, παρὰ τὸ μέγα καὶ ἀρήτιον κλέος τῆς στρατηγικῆς ὅπερ ἀπέκτησε, δυνήθει ν' ἀποστείλῃ ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν εἰς τὰ σύνορα 200 χωροφύλακας ὑπὸ τὸν Κριελλόπουλον καὶ 150 ἡμιόνους ἀνευ τηλεβίων, προσέθηκεν εἰς τὰς κτήσεις τῆς ἀντιβασιλείας τοῦ καὶ τὸ στόμιον τῆς στενοχωρίας τοῦ Καραλή Δερβέν, ὅπερ κατελήθη ἰσχυρῶς ὑπὸ 15 ἀρπύριων

τῶν μεθ' ἐνός ὑποδεκανέως. Ἡ ἀπειλητικὴ στάσις μας ἴσως βιάσῃ τὴν συλληφθεῖσαν ἐν πνεύματι Καλῆ συνιδίωσιν νὰ μᾶς παραχωρήσῃ καὶ τὸ Καραλή Ταμποῦς, φάραγγ ἀποδοτικῆς, ὅπου θὰ δυνάμεθα νὰ ρίπτωμεν τὰ θεσηματὰ κτήνη τοῦ κατὰ τὰ μεθῶρα στρατοῦ. Ἡ σημασία τῶν ἀποκτηθέντων τούτων σημείων καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῶν εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε πρὸ τούτων ἡμερῶν, τίςσρες ἀνοικτοματὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤ-τον, ἦτοι ὁ Αἰὼν, ὁ Τηλέγραφος, τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα καὶ ἡ Στοιὰ ἐρίζουσι χωρὶς ἀποτίλειμα περὶ τῆς ἐν τῷ χάρτῃ θέσεως αὐτῶν.

Καταλείπομεν τὴν δόξαν τῆς ἐξιστορήσεως τοῦ μεγάλου ἔργου εἰς τὴν διθυραμβικὴν φαντασίαν τοῦ ἠθικοῦ κόσμου τοῦ κ. Ροδοδάτου. Τίς οἶδε ἂν μετὰ παρέλευσιν πολλῶν χρόνων ἱστορικός τις, Κρέμος νεώτερος, δὲν παραβάλλῃ τὴν κατάληψιν τοῦ Καραλή Δερβέν πρὸς τὴν ἄλωσιν τοῦ Σεδάν καὶ τὸν πρῶτον πουργόν μας πρὸς τὸν Μόλτικ. Καὶ τίς οἶδε μὴ τίς φανταστικοστραγικὸς Δε Κέστρος τοῦ μέλλοντος σκευθῆ νὰ δραματοποιήσῃ ὑπόθεσιν, ἥτις εἶνε τῶ ὄντι δραματικωτάτη καὶ ἀξιοπεριέργως, ἀφοῦ ἀνεμύχθη εἰς αὐτὴν ὡς καὶ ἡ μάρτυς Αἰκατερίνη ἦτοι ἡ φιλοπατρία τοῦ κ. Κομμουνδοῦρου. Κληροδοτοῦμεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἔργον καὶ στρέφομεν τὰ ὄμματά μας πρὸς τὸν Νεβλόν, ὅπου τὰ ἀγγλικά ἀγκιστὰ συλλαβῶν τὸν θολώσαντα πρὸ ἐνός ἔτους, τὰ νερά του εὐερεῖν κροκόδειλον, τὸν Ἀραβὴν.

Πόσον διδακτικὴ τῶ ὄντι εἶνε ἡ βαρβαρική αὐτῆ ἀγγλικὴ ἐστρατεία! Πόσα μαθήματα δύναται νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς μικρόνους ἐργολάβους τῶν ἐπι φιλοδόξω κερδοσκοπικῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἄν δὲν ἦτο ἡδὴ μεγάλη ἡ Ἀλβανία, θὰ ἤρκει ἡ ἐστρατεία αὐτὴ νὰ τῆ ἀναδείξῃ. Ἄν ἐχονοτρίβασεν ὁ Γλάδστων εἰς διακοινώσεσιν, ἢ δ' ἐξήτης ἢ

έκμεταλλευθή την ύπόθεσιν δια να καταπολεμήση τὸν Σώλ-
σβαρυ καὶ τοὺς γάργα, ἀλλ' ἄμα εἶδε ὅτι τὸ γόητρον τῆς
γηραιᾶς πατρίδος τοῦ ἠπικλείτο, ἐπλήρωσε τὴν Μεσογείον καὶ
τὴν Ἐρυθρὰν μὲ πολύστα σκάφη, καὶ συναγαγὼν ἐκ τῶν
τριῶν φρεϊρῶν τὰ ἀγγλικά συντάγματα ἐσκέπασε δι' αὐτῶν
τὰς παρά τὸν Νεῖλον ἀμμάδας ἐκτάσεις. Ἐνθὺ δὲ ἡ Γαλλία
φοροδεῶς καὶ ἀδόξως ἀπεσώρετο, ἡ δὲ Γερμανία καὶ ἡ Αὐ-
στρία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ αὐτὴ ἡ Ρωσσία ἴσως, καίόμεναι ἐκ
τοῦ φθόνου ἔχουν κροκοδείλια δάκρυα ἐπὶ τῇ μελλούσῃ πα-
νωλεθρίᾳ τοῦ ἀγγλικῆς στρατοῦ, ὃ μὲν Σίδμουρ μετέβαλεν
ἐν μιᾷ στιγμῇ εἰς τέφραν τὰ παραθαλάσσια φρούρια, ὃ δὲ
Βολσελιῦ μὲ μεθοδικότητα πουριτάνου καὶ μὲ ἀκριβείαν
gentleman ἐξέπληρωσε ἐν τῇ ζεταγμένη ὥρᾳ τὴν πρὸς
τὴν Ἀνασσάν ὑπόσχεσίν του, κυριεύσας ἐξ ἐφόδου διὰ τῶν
Σκώτων τοῦ τὴν ἀρχιοφραντὸν ἀραβικὴν Πλεύσαν ὑπὸ τὸν
ἔχον τοῦ Rule Britannia, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν πο-
λυθρήλητον ἀντάρτην, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιστάσεως συ-
λαβῶν δέσμιον! Ἴδού τί πράττει ἡ ἰσχύς, ὅταν συνοδεύηται
ὑπὸ τοῦ θάρρους καὶ τῆς φιλοπατρίας.

Ταλαίπωρε, Ἀρχεῖ! Δὲν καταλείπεις μόνον τὴν Αἴγυ-
πτον καὶ τοὺς Φελλάγους ὄρφανους, ἀλλὰ καὶ τὴν χώραν
ταύτην, ἥτις πρὸς στιγμὴν ἰδείχθη πρόθυμος νὰ σὲ κατα-
τάξῃ μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς. Ἐσυλλογίσθης τί θὰ γείνῃ
αἱ πολιτικά συζητήσεις τῶν καφενέων; τί θὰ γείνη ὁ Αἶων
μὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ; τί θὰ γείνη τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶ;

Μόνοι οἱ Ἀγγλοὶ θὰ ἀφελῶσιν, διότι δὲν πιστεύομεν
ὅτι θ' ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ τῶσον προσδοκῶρος περίστασις
χωρὶς νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῶσιν. Ἐκθέτοντες ἐν ἰδιαιτέρῳ
κλωθῶ τὸν διαταράξαντα ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἡσυχίαν τῆς
Εὐρώπης, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ εἰσπράξωσιν ἀπὸ τοῦ περιέργου
ἀγγλικῆς πλήθους τὸ ἡμισυ τοῦλάχιστον τῶν ἐξόδων τοῦ
πολέμου.

Ἐνθὺ δὲ τὸ δράμα συνέβαινεν ἐν Αἰγύπτῳ, συνέβη ταῦτο-
χρόνως καὶ μικρὰ τις φάρα ἐν Κωνσταντινουπόλει. Πρόσωπα
ἦσαν δύο ὁ Σαῖτ καὶ ὁ Δούφφριν· τίτλος δὲ αὐτῆς ἡ ὀπο-
γραφή τῆς συνθήκης, ἡ ἡ ἀποστολὴ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ
εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἀντίεστισαν, οἱ Ἀγ-
γλοὶ καμφοθέντες ἀπεφάσισαν ἐπὶ τέλους νὰ δεχθῶσι τρεῖς
χιλιάδες Τούρκους ἀλυσσοδέτους χειροπόδαρα δι' ἐργασίας...
πολὺ ἐπικουρικά. Ἀλλ' ἀνεφύσησαν ἐν τῷ μεταξὺ μυρία ἐμ-
πόδια τὸ χαρτί, δὲν ἦτο καλὸν, τὸ κονδύλιον ἐθραύσθη τὸ
μελάνι ἦτο πυκνόν· ἐπὶ οὖν ὁ μεσαῖος δάκτυλος τοῦ πρεσβευ-
τοῦ, αἱ ἀναμενόμεναι ὁδηγίαι ἐβράχισαν καθ' ὅδον ἐκ τῆς
κακοκαιρίας. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ τὸ Τελ ἐλ Καβὶρ ἠλώθη καὶ ὁ
Δούφφριν εἶπε πρὸς τὸν Σαῖτ «Μετσί, δὲν μαῦ χρειάζεσθε
πλέον!»

Ἀέγεται ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἠεθάνθη τῆσιν λόπην διὰ
τὸν ἐμπαιγμὸν, ὥστε τῇ ἄλθεν ὁ ὄρεξις νὰ ριφθῇ κάτω ἀπὸ
τὸ ὄψηλόν παράθρον!

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Αἱ δυνάμεις μὴ ἔχουσαι ὄρεξιν νὰ κάμουν συνθηκασίαι,
κατὰ πᾶν τέταρτον σελήνης χέριν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρ-
κίας, ἔδωκαν εἰς ἀμφότερας ἀπὸ ἑνα ραβδί εἰς τὸ χεῖρ καὶ
τοὶ εἶπαν· Συνεννοήθητε ἀναμεταξύ σας.

Κατὰ τὴν Ὁραν τῆς 9ης Σεπτεμβρίου ἡ διπλωματία ἐ-
νεργώρησεν ὡς γενναία τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Πρωθυπου-
ργοῦ παρά τὰς δυνάεις τοῦ Νεῖλου... ἐν τῇ πατρίδι τῶν
Πυραμιδῶν... (αὐτολεξεί). Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ
Ἀσμοδαίου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θεωρεῖται παρά τῆς διπλω-
ματίας ὡς μικρὸς τις brouillon.

Κάλλιον θὰ ἔπραττεν ὁ ἀρθρογράφος τῆς Ὁρας ἐὰν ἐμ-
λέτα τὴν ἔνοιαν σχεδὸν δλοκλήρου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου
περὶ τοῦ ἐπεισοδίου, ὅπερ ἐπροκάλεσεν ἡ ἀουσεῖα τοῦ κ. πρ-
θυπουργοῦ. Ἦθελεν ἰδεῖ γενικὴν περίκρου συναυλίαν κατὶ
τοῦ μεθοριακοῦ μας ζητήματος. Ἦθελεν ἰδεῖ μίαν ἑτι φορὴν
τὴν περὶ τοῦ κ. Τρικούπη ὡς διπλωμάτου συγκριτικῶς πρὸς
τὸν κ. Κουμουνοδοῦρον κρῖσιν τῶν ξένων. Ἦθελεν ἰδεῖ ἐπὶ
τέλους ὅτι ἐνεκα τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς του, ἡ Ἑλλὰς πολ-
λοὺς ἀπέβαλε τῶν ἀρίστων φίλων τῆς, ἐφόχραν δὲ τὰς σφ-
αις τῆς οὐ μόνον ἐν Πετρούπολει, ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐν Βιέννῃ,
ἀλλὰ καὶ ἐν Παρισίοις, ἐνθα ὁ κ. Τρικούπης κατὰ τὴν βι-
βαίωσιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας θεωρεῖται ὡς ἀντιπα-
θῶν πρὸς τοὺς Γάλλους.

Ἐὰν ἡμεῖς θέλοι νὰ πιστεύσωμεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι
πράγματι δὲν ἀσπάζεται, ὡς κελίση κἂν ἕνα ἀξιωματικὸν
οἰονόμητοε ὡς ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, διότι ὑπὸ τῆ
ἐμπειρον ἀρχιστρατηγείαν του ὁ στρατὸς μας ἐπὶ τῆς μεθ-
ρίου γραμμῆς φαίνεται ἀργανίζόμενος εἰς μπουλοῦκια. Ἐν
τραπήτῳ δὲ ἡμῖν νὰ εὐρίσκωμεν, λίαν χαλαρὸν ἦδη τὸ εἰ-
σθημα τῆς πειθαρχίας παρὰ τοῖς ἀξιωματικοῖς καὶ ὑπὸ
ματικοῖς, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίαις δημοσιω-
μένων ἐπιστολογραφικῶν γυμνασμάτων. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὡς κ-
ρωνῆς τῆς ἀντηρᾶς ταύτης καταστάσεως περίσταται ὁ ἐ-
θεσσαλίς στρατιωτικὸς ἀρχηγός, ὅστις ἐνεργεῖ αὐτογνημῶν
καὶ συγνάκις, ὡς διαδίδεται, οὐδ' ἀπαντᾷ εἰς τὸν ὑπουργόν.

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

— Νὰ ἔχετε πάντοτε ὀπ' ὄψιν ὅτι κατέχομεν τὸ κατ' ἐξοχὴν Καρὰλῆ-Δερβὴν γιὰ ὅτι συμφέρει ἡμῖν
νὰ τὸ μάθῃ ὁ Βολσελιῦ. Εἰς τοὺς Τούρκους μένει τὸ Καρὰλῆ-Τιμπούρ.
— Πολὺ καλὰ μείνετε ἡσυχος, τὰ ἐσημείωσα. Φροντίσατε μόνον νὰ παραλάβετε διὰ τοῦ πρώτου Κ-
εἰς μερικὰ ἀρθρα καὶ ὀλίγους χουρμάδες.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Υπάρχει παρ' ἡμῖν χαρακτηριστικὴ τῆς παρουσίας κοινω-
νικῆς καταστάσεώς μας μανία, ἡ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνακα-
λύψεως. Ἐνῶ αἱ ἐτῆσαι εὐρωπαϊκαὶ ἐπιστημονικαὶ ἐπιθεω-
ρήσεις οὐτε ἓνα ποτὲ ἀναγράφουσιν Ἑλλήνα ἐπιστήμονα ἀ-
νακαλύψαντα ἢ ἐπινοήσαντά τι ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐπιστη-
μῶν, ἢ Ἑλλάς βρῖθει παντὸς εἶδους Γαλιλαίων καὶ Βακό-
νων. Ἐπειδὴ οὐδέποτε λείπει ἀπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ μας ὀ-
ρίζοντος τοιοῦτός τις παραγνωριζόμενος, μέγας νεωτεριστῆς,
ἀνθεὶ ἤδη ἐπ' αὐτοῦ ὁ κ. Κοστομύρης. Τίποτε ὀλιγώτερον
δὲν προτείνει ὁ κύριος οὗτος ἢ νὰ κάμῃ τὰ πειράματά του...
Ποῦ νομίζετε; Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἄμα-
λείου καὶ τοῦ Χατζῆ Κώστα! In anima vili. Ἐάν ὁ κ. Κο-
στομύρης ἦτο ἀληθὲς ἐπιστήμων, ἤγουν εἰάν κατεῖχε τὴν φι-
λοσοφίαν τῆς ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ἀνελέξεως τοῦ πολιτισμοῦ,
θὰ ἤξευρεν ὅτι ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς αὐτὸν ἐπιτρέπεται μόνον
τὸ φιλοπόνως σπουδάζειν, μηδαμῶς ὅμως καὶ τὸ ἐπι-
νοεῖν ἢ τὸ ἀνακαλύπτειν.

Σκοπίμως βέβαια ἐγένετο ἡ ἀξιοπαρατήρητος ἐκείνη ἐν
τινι ἐφεμερίδι δημοσιευθεῖσα ἀγγελία περὶ τοῦ θανάτου κό-
μητός τινος, ἵνα οἱ καλοὶ χριστιανοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ κειμέ-
νου φιλοσοφούντες περὶ παρακμῆς τῶν κομιτικῶν οἰκῶν καὶ
περὶ ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων, μεταιωροῦνται εἰς τὰ ὕψη
τῆς νοητικῆς ἐκκλησίας.

Ἄς προσεῖξῃ ἡ φίλη Στωά μὴ πλανᾶται δεινὴν πλάνην
περὶ τῶν Δαμασκηνείων λουτρῶν, ἅτινα ἐκ τοῦ χρώματος
τῶν τοίχων τῆς δεξιμενῆς ὀνομάζει σιδηροῦχα ἔνεκα φυσικῆς
αἰτίας. Τὸ ἐφ' ἡμῖν νύχθημεν καὶ εἰργάσθημεν ὅπως μὴ
τὰ λουτρὰ ταῦτα ἀποβαίνουσι βρωμοῦχα ὡς τὰ περισυνά.
Ἦδη ἡ χρωματιστικὴ ἀποκάλυψις τοῦ ἀφελοῦς συναδέλφου
ἤρχεσθε πάλιν νὰ μᾶς ἐμβάλῃ εἰς ἀπορίαν.

Τώρα ὅτε ἠτύχασαν οἱ ἐξωτερικοὶ ἔχομεν τοὺς ἐσωτε-
ρικοὺς πολέμους. Μεταξὺ τούτων διακρίνονται ὁ τοῦ Τσιβα-
νοπούλου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁ τοῦ Κοστομύρη πρὸς
τὸν Δελλαπόρταν. Καὶ μᾶς ἐρχεται εὐθὺς κατὰ νοῦν ἡ ἀναλο-
γία ὅτι ὁ Τσιβανόπουλος εἶνε ὁ Κοστομύρης τῶν τηλεγραφικῶν
εἰδήσεων ὅπως ὁ Κοστομύρης εἶνε ὁ Τσιβανόπουλος τῶν
ὀφθαλμολόγων, καὶ ὅτι ἀμφότεροι καταγίνονται εἰς τὸ νὰ
τρίβουν τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην αἱ Ἀθηναὶ πάντα θὰ κατέλθωσιν εἰς
τὸ Φηλικὸν θέατρον διὰ νὰ ἴδωσι θέαμα ἀντάξιον αὐτῶν.
Ὁ εὐγενὴς κόμη; δὲ Κάστρος θὰ πρραστήσῃ τὴν μάρτυρα
Αἰκατερίνην του, ἔνοων ν' ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν ὀλόκληρος ἡ δόξα
τῆς παραστάσεως, ὅπως ὁ πρωθυπουργός μας ἔνοοεῖ νὰ δρέψῃ
μόνος ἐκ τῶν συναδέλφων του τὰς δάφνας τῆς πολιτικῆς.

Καὶ ὅπως ὁ κ. Τρικούπης συγκεντρώνει εἰς ἑαυτὸν τρία καὶ
πλεονα ἂν εἶνε δυνατόν, ἀσυμβίβαστα ὑπουργεῖα, καὶ ὁ κ.
Κάστρος ἐπίσης θὰ συγκεντρώτῃ εἰς ἑαυτὸν ὄλα τοῦ ὀφεί-
ματός του τὰ πρόσωπα καὶ θὰ εἶνε, σύζυγος, φονεὺς καὶ
θύμα, ἀνὴρ καὶ γυνή, νέος καὶ γράτα. Θὰ μέλψῃ καὶ ὁ
Eri tu τοῦ Ballo in maschera καὶ θὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ τάλου,
μὲ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ μὲ τὴν ἔθνικὴν στολὴν, ἔλα-
τὸν Ἐθρικὸν ὄμιρον, πανηγυρίζων οὕτω ἐπαξίως τὴν κτε-
ληφιν τῆς Πλατανιάς.

Ἀπανθήσιμα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Σημείας Χαλκίδος.
«Ὁ ἐπὶ φιλοκαλία καὶ δημοκρατικῶν τιμῶν διακρινόμε-
νος κ. Ν. Φ. . . ἐκόμισε μέγαν πλοῦτον ἐμπορευμάτων πρὸς
στολισμὸν ἀμφοτέρων τῶν φύλλων.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς.
«Ἰδόμεν προχθὲς περιφερόμενον ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄνθρωπον
ρακένδυτον, ρυπαρὸν, μὴ διαφέροντα τοῦ ἀχθοφόρου ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς δὲ ἔχων ἐστεμμένον πιλίκιον γέρον τὸν βαθμὴν
ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς
κρατοῦντα ἀρκετὰ ὀγκώδη πέπωνα, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας δια-
φόρους ὀπώρας καταβροχθίζων ἀφελέστατα αὐτοῦς.»

Ἐκ τοῦ Φανοῦ Σύρου.
«Ἐχόντες ἀνὰ χεῖρας διάφορα ἐπίσημα τῆς Ἑσπερίας
φύλλα, μελετήσαντες καλῶς αὐτὰ καὶ ἐξετάσαντες ἐπιστα-
μένως τοὺς λόγους τῶν ἐπισήμων βουλευτῶν εὐρίσκομεν ὅτι
ἐπὶ τοῦ πρασίνου τάπητος ὄλων τῶν διπλωματῶν τῆς ἡμέ-
ρας εὐρίσκονται ἐν εἰδεί λυχνιῶν δύο ὑπερμεγέθη φάσματα
καὶ τὸ μὲν ἐκ δεξιῶν λέγει αὐτοῖς:

»Εἰς ἐν ἑλαστον τῶν Ἑθνῶν ἀνατέλλει ἡ αὐγὴ τῆς ἐλευ-
θερίας του.
»Τὸ δὲ ἐξ ἀριστερῶν λέγει αὐτοῖς
»Ἐθνος ὄπερ ὑπέκυψεν εἰς δουλείαν ὁ αἰώνων δὲν εἶνε ἐ-
ξίον ἐλευθερίας.»

Ἐκ τῆς Ἐθρικῆς Γνώμης.
«... θεμελιούτων τοὺς τῶν κερδῶν καὶ ὀφελιμάτων
τῶν Πακτωλῶδς αἰσχροκερδῶν ἐργοστασιαρχῶν.»

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀερο-
πλοίας» καὶ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας τοῦ «Φοίνικος» μετα-
νέχθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἀγορᾶς οὐκίαν τοῦ
Ἐγούτα, κειμένην μεταξὺ τῶν οὐκίῶν τῶν κκ. Σούδη καὶ Κορναλιῶν.

Κοιμήσατο μετὰ χάριτος καὶ καλαισθησίας ἐξιδόχῃ τῶν ἐσθίων τοῦ κ. Διονύ-
ΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ οἱ ἡμέροισι τῆς τοῦ 1883. Διάφορα
σχήματα. Διάφορα μεγέθη διάφοροι τιμαὶ καὶ αἱ δυστροπότεροι ὀρέξεις κα-
νοποιῶνται μὲ τὰ παρισινὰ ταῦτα καλλιτεχνήματα.